

VERWACHTING PELGRIMSTOCHT IN ROME EN REIS ITALIË UITGEKOMEN

Zo'n duizend vermoeide, maar voldane pelgrims, stapten zo rond de klok van 18.00 uur uit bij zalencomplex de Ster in Nieuwkuijk om daar hun pelgrimstocht naar Rome met een gezamenlijk diner te eindigen. Twaalf dagen eerder waren ze naar Rome vertrokken en na meer dan 5000 km weer thuis in Nederland.

Na het diner gingen de bussen weer terug naar de opstapplaatsen, voor ons was dat Mierlo. Onze mede(pelgrims)reizigers kwamen uit Mierlo, Deurne en Liessel. In Mierlo aangekomen werd afscheid van de mede(pelgrims)reizigers genomen en met een ferme handdruk, als uitdrukking van dankbaarheid voor de rijkunst van chauffeur Henk en de vele-, vele informatie over de landen, de vele plaatsen en gebieden die reisleidster Ditte tijdens deze reis verstrekte. De begroeting met het opgeroepen thuisfront voor het vervoer naar huis toonde ook de blijdschap om na twaalf vermoeide dagen weer terug te zijn in het vertrouwde Lierop. Moe maar voldaan zo kan het gevoel aan het einde van de reis omschreven worden. Dit zeker tegen de achtergrond dat de nachtrust tijdens de reis een schaars artikel was. Dit vanwege het vroege tijdstip van wakken, ontbijten en het vertrekken naar weer een andere bestemming.

Tussen de begroeting en kennismaking, van de mede reizigers, in de vroege ochtenduren van 1 november na de dank aan elkaar voor ieders deelname naar de groei van één gezelschap, lagen 12 dagen van reizen in regen, sneeuw mist, maar ook van veel zonneschijn Bij al de activiteiten overdag was het tenminste droog en vaak zonnig weer, zodat niets behoefde te worden gemist.

Op 1 november vertrokken vanuit Mierlo, via Deurne en Liessel met 38 reizigers naar het verzamelpunt Sevenum. Van waaruit de reis begon naar het eerste doel, de lunch in Bad Kreuznach. Daar konden de kleine duizend reizigers zich in enorme kelder, door sommigen al vleermuizenkelder genoemd, laven aan witte of rode wijn en ook de innerlijke mens wat te versterken met worst en kartoffel salade. Het moeilijkste daar was voor de eerste en zeker niet voor de laatste keer, de gang naar het toilet.

De eerste overnachting was in Günzberg, in de buurt van Ulm, waar ook een diner werd gegeven. Het was een diner met een veelbesproken Kartoffelknödel. Velen dachten dat het afgekeurde tennisballen waren. Na een korte nachtrust begon de tweede dag. Deze zou onverwacht lang duren. De San Bernadinetunnel op de grens tussen Zwitserland en Italië was dichtgesneeuwd. Daarom moest noodgedwongen zo'n kleine 200 km omgereden worden. De reis ging verder over Luzern, vele kleine steden, dorpen en langs grote meren en het meest over kleine wegen. Voor de veiligheid werd de snelheid op een lager pitje gezet.

Het mooie weer deed ons genieten van de vele mooie uitzichten. Dit mooie weer was toen we Sint-Gothardtunnel doorwaren voorbij. Regen, regen en nog eens regen, wat aanleiding gaf voor nog meer overstromingen in Noord-Italië. De omweg, het langzamer rijden de harde regen, dit alles had tot gevolg dat de geplande lunch van 13.00 uur moest worden uitgesteld tot 16.30 uur. Het diner, in onze overnachtingplaats Montecatini, was zo rond de klok van 22.00 uur.

Florence en Siena.

Naar Rome gaan was de opzet van de hele reis, maar andere bezienswaardigheden werden natuurlijk ook aangedaan. Er was een bezoek aan de mooie stad Florence, aan de rivier de Arno, met een rondleiding langs de voornaamste bezienswaardigheden zoals de Dom met zijn trotse koepel toegewijd aan Sancta Maria del Fiore (O.L. Vrouwe van de Bloemen), de

Franciscanenkerk van Sancta Croce (heilig Kruis) en via de oude brug De Ponte Vecchio, werden de mooie stadspaleizen Piazza della Signore (Plein van het Stadsbestuur) en Piazzale Michelangelo bezocht. In het midden van het laatste genoemde plein heeft men een kolossale kopie van Michelangelo's David geplaatst. Na de rondleiding was er tijd om bezoeken te brengen aan een ander gebouw, kerk of museum.

Na Florence werd de volgende dag Siena, het bedevaartsoord van de Heilige Catharina van Siena, en in de middeleeuwen een sterke tegenhanger van Florence, een bezoek gebracht. De rondleiding werd gedaan door een Italiaanse van Tsjechisch afkomst en een Nederlandse jeugd. Zo liet zij ons Palazzo Pubblico zien, de Dom die nooit helemaal is afgebouwd. Deze gids had door haar enthousiaste praten over de geschiedenis van deze stad een aandachtig gehoor. We brachten een bezoek aan Piazza del Campo, volgens de gids, het mooiste en beroemdste plein van Europa. Op dit plein, dat de vorm van een schelp heeft, worden jaarlijks de beroemde Palo rennen worden verreden door 10 ruiters uit de zeventien buurten van de stad. De ruiters strijden om de eer voor de wijk en de stad, in deze Palo rennen, die via TV beelden in heel Europa en ver daarbuiten te zien zijn.

We waande ons een beetje bij de beroemde rennen, toen zo'n 65 ruiters een tocht door de stad begonnen. Dit vanwege het Sint Hubertusfeest, 4 november.

Rome.

Zondagmorgen was Rome het reisdoel. Rome is meer dan 2700 jaar oud en daarmee een van de oudste steden van Europa. Maar Rome is pas 130 jaar de hoofdstad van het huidige Italië, maar het is al meer dan 20 eeuwen de bakermat van de westerse beschavingen, kunsten, wetgeving en religieuze beleving. De stad Rome kent zoveel rijkdom, van meer dan duizend jaar geschiedenis, dat er op elke straathoek en op elk plein wel hiervan sporen terug te vinden zijn. Om dit allemaal te zien was er weer een rondleiding met een Nederlands sprekende gids. We bezochten met haar het Amphitheatrum Flavianum (Colloseum) was vele eeuwen het beroemdste bouwwerk van Europa, het Forum Romanum, het centrum van het openbare leven in de het Rome van de eerste eeuwen van onze jaartelling. Hier zijn nog veel overblijfselen te zien van tempels en regeringsgebouwen. Het Pantheon, oorspronkelijk gebouwd als tempel, later omgevormd tot kerk. Ook liet zij de vele vernielingen die er door de eeuwen heen zijn aangericht zien evenals een paar prachtige kerken in de meest verschillende stijlen en allen rijk beschilderd en met plafonds van puur goud. We wandelde door smalle steegjes, mooie pleintjes en hebben de drukte bij de Trevifontijn mogen ervaren.

Rome is mooi, uitgezonderd dan een aantal inwoners, die het gemunt hebben op de bezittingen van de toeristen. Vele keren werden wij gewaarschuwd goed op te passen. Deze waarschuwingen hadden succes. Niemand uit onze bus werd beroofd.

Pompeï.

De dag na Rome gingen we zuidwaarts om de stad Napels, gelegen aan de mooie baai van Napels, te zien liggen, maar met de bedoeling om in Pompeï de ruïnes van de oude stad te bekijken. We hebben daar kennisgenomen van de ideeën en leefomstandigheden van de bewoners, van de in 79 na Christus na een uitbarsting van de Vesuvius onder de as verdwenen stad.

Een van de meest luxueuze villa's is de Casa dei Vettii, een groot gebouw met een rijk versierd interieur met vele fresco's. Om het gebouw vindt men er fonteinen en vele beelden. Van de openbare gebouwen was de basilica (gerechtsgebouw het meest monumentale).

Jammer was het dat door koude en mist geen bezoek gebracht kon worden aan de top van deze Vesuvius.

Pelgrimsdag.

Zie: november van het jaarverslag 2000 van het Gilde van Sint Antonius Abt en de De Koe-pel november 2000.

Nog eens Rome.

Na de vermoeide pelgrimsdag kozen velen, voordat we richting Assisië trokken, voor nog een aantal uren in Rome door te brengen, ieder naar zijn eigen inzicht.

Wij kozen voor een bezoek aan kerk van Sint Paulus Buiten de Muren en nogmaals aan de Sint Pieter, waar de Paus op het Sint Pietersplein nog een plechtigheid Zuid-Amerikaanse en Zuidoost-Europese pelgrims bijwoonde. Waar Duitser en Japanners, met hun onafscheidelijk fototoestel, zich verdrongen voor de Sixtijnse kapel. Door een zeer grote drukte, een- tot anderhalf uur in de rij staan, werd er door tijdsgebrek geen bezoek aan de Sixtijnse kapel gebracht. Wel aan de Sint Pieter. In deze immens grote kerk werden speciaal door ons beroemde muurschilderingen, schilderijen bekeken en bezochten we de piëta en het bronzen beeld van Petrus.

Voordat de reis verder zou gaan bezochten wij nog, misschien wel de mooiste basiliek van Rome, de Sancta Maria Maggiore. Opvallend in deze, aan Maria toegewijde kerk, zijn de prachtige mozaïken met afbeeldingen uit het oude testament.

Assisië

Na een mooie rit door de Apennijnen kwamen we tegen de avond aan bij het einddoel van deze dag, voor onderdak en diner in het Franciscaner klooster, annex hotel, Cenacolo Francesco. Hier hanteerde men ook nog Franciscaanse consumptieprijzen en dat in tegenstelling tot de overige hotels. De volgende dag, het was inmiddels 9 november, bezochten wij de Basilieken van Assisië, twee mooie, 13-eeuwse kerken die boven elkaar liggen. We keken met bewondering naar de eeuwenoude fresco's die het leven van Sint Franciscus herdenken. De beschadigingen, aan de kerken en vele andere gebouwen, van de aardbevingsramp enkele jaren terug waren nog duidelijk te zien.

Opvallend was het dat in deze kerken zeer godvruchtig gebeden wordt en de biecht gehoord. Heel opmerkelijk vonden wij het dat biechtvader en biechteling beide geheel te zien zijn. Na een wandeling door Assisië viel de kleinschaligheid van het stadje op en dit deed weldadig aan ten opzichte van Rome en Florence.

Venetië.

In de namiddag verlieten wij Assisië om, via de Po-vlakte verder te trekken naar de volgende overnachtingplaats Jessolo. Deze in deze tijd van het jaar slapende badplaats diende en uitgangspunt voor het bezoek aan de grachtenstad Venetië die de volgende dag op het programma stond.

Boten brachten ons naar de grachtenstad waar het water van de kade verdwenen was, met de half afgebroken loopplanken als herinnering aan de overstromingen. Venetië is een prachtige stad met mooie gebouwen, met de daarboven uitsteken letterlijk en figuurlijk, de San Marco-kerk. Wat, tijdens de rondwandeling door de stad, opviel was dat voor vele gevels een opknapbeurt annex restauratie wel op zijn plaats zou zijn. Op vele plaatsen is het pleisterwerk verdwenen. Dit geeft een slordig aanzien en op den duur verlies van aanzien.

Uiteraard werden de duiven op het San Marcoplein gevoederd. Het verschijnsel van duiven op het hoofd, schouders en armen werd uiteraard op de gevoelige plaat vastgelegd.

Naar huis.

De dag dat in Lierop carnavalsvereniging de Kaauw Voetjes zijn prinsverkiezing zou houden begon voor ons zoals gewoonlijk zeer vroeg. Om kwart over zeven vertrokken de 19 bussen van de 12-daagse pelgrimsreis via Padua en Verona door de prachtige Dolomieten naar de Brennerpas. Onderweg werd in Zuid-Tirol een vroege lunch gebruikt. In Oostenrijk aangekomen gingen we via Innsbruck naar het eerste hotel van onze reis het Zuid-Duitse Günsberg voor de laatste overnachting.

Zondagmorgen, het wordt vervelend weer vroeg op voor, de laatste etappe. Deze voerde via een lunch in Weibersbrunn en enkele verplichte stops richting Nederland. Hier aangekomen gingen we door, Lierop voorbij rijdend, naar Nieuwkuik. Waar zoals in mijn aanhef vermeld deze Pelgrimstocht met een gezamenlijk diner werd afsloten.

Zondag 21.00 uur was het einde van de tocht Mierlo-Rome v.v. Elkaar bedankt te hebben voor de gezelligheid tijdens de reis, afscheid nemen, afhalers begroeten, de laatste keer zorgen voor het in- en uitladen van de koffers, met daarin speciaal voor de Nederlandse Dag van zeven november meegenomen de gildenkleding en het meegenomen gildenvaan.

De Pelgrimstocht was ten einde, gelukkig zonder incidenten. Ieder die hieraan heeft deelgenomen kan terugdenken aan een mooie tocht met een mooi doel en voor velen het vooruitzicht om negens bijeen te komen om de vele gemaakte foto's te bekijken en te praten over de herinneringen, die nu niet direct, maar dan wellicht, naar boven komen.

Huub H.F. van den Eikhof.